

N:o 32.

Af Herr Axel Bergström: Om ökad pension åt f. d. Kamereraren Carl Sandberg.

Jag anhåller vördsamt att få påkalla Kammarens uppmärksamhet och välvilja för den motion jag härmed tager mig friheten väcka angående ökad pension åt afskedade Kamereraren i Kammarkollegii arkivkontor Carl Sandberg.

Uti sin proposition om statsverkets tillstånd och behof har Kongl. Maj:t åt Sandberg föreslagit en tillökning af 500 kronor i hans lagliga pensionsbelopp 3,000 kronor, så att hela hans pension komme att motsvara hans förut varande lön 3,500 kronor, dels såsom en ersättning för fortsatt arbete inom Kammararkivkontoret, hvarest honom tillåtits att äfven efter afskedstagandet tjenstgöra i den mån helsa och krafter medgäfvé, dels ock såsom ett erkännande af redan ådagalagd förtjenst, i det Sandberg genom sin kannedom om arkivets handlingar och tjenstaktighet emot dem, som forskat i fäderneslandets kamerala förhållanden, utöfvat en synnerligen gagnande verksamhet. Hvad beträffar Kamereraren Sandbergs insigter och erfarenhet i historien om Sveriges beskattning, så finnes derom visserligen icke mer än en röst. Efter Geijer, som väl sjelf icke arbetade i Kammarkollegii arkiv, men var tacksam för de upplysningar, hvilka derifrån honom meddelades, har ock ingen af våra historiska författare, vare sig att de behandlat svenska historien i allmänhet eller vissa särskilda delar deraf, såsom om inre förvaltning, mynt- och varuvärden m. m., uraktlåtit att begagna detta arkivs skatter, hvilka i betydlig mån gjorts för dem mera tillgängliga genom de värdefulla upplysningar Sandberg i hvarje fall lika mycket varit i stånd att meddela som benägen att dermed tillhandagå. Verknin-garne deraf har man för ögonen i deras utgifna arbeten, en Fryxells, Carlsons, Malmströms, Odhners, Forssells m. fl., hvilka nu undfalla mitt minne, enär dessa arbeten derförutan sannolikt skulle saknat den rikhaltighet och

tillförlitlighet, som nu i hvad angår de kamerala förhållandena utmärka dem. Och jag vädjar till en stor del af denna Kammares egna ledamöter, om icke de företrädesvis och med förtroende vändt sig till Sandberg i frågor, som angått jordegendom och beskattning, samt varit belåtna med de upplysningar de af honom erhållit. Nu kommer genom Sandbergs afskedstaggande ingen förändring i dessa hänseenden att inträda, ty af nit och kärlek för den sysselsättning, hvaråt han egnat sitt lif, har Sandberg icke låtit betaga sig att fortfarande arbeta i Kammararkivet och derifrån åt forskare och andra enskilde personer meddela de upplysningar de kunna begära och behöfva. Endast det officiella arbetet åt Kammarkollegium har han nödgats afsäga sig, sedan hans med åldern försvagade krafter icke längre dertill förslå. Emellertid komme, äfven med bifall till Kongl. Maj:ts proposition, hans inkomster på ett för honom kämbart sätt att förminskas, enär han derigenom komme att gå i mistning af det dyrtidstillägg af 700 kronor han på senare tid årligen åtnjutit, och hvaraf Sandberg, som har familj och saknar egen förmögenhet, är i behof. Med afseende härpå får jag derföre, på de skäl ofvanberörda nådiga proposition för öfrigt innehåller, vördsamt anhålla och föreslå,

att Riksdagen måtte å allmänna indragningsstaten uppföra ett belopp af ett tusen tvåhundra kronor, att årligen af Kamereraren Carl Sandberg under hans återstående lifstid utöfver den honom å indragningsstaten tillkommande pension uppbäras, så att hela hans pension komme att motsvara hans förra lön med dyrtidstillägg, 4,200 kronor.

Om remiss af denna motion till höglofliga Stats-Utskottet får jag härmed vördsamt anhålla.

Stockholm den 25 Januari 1877.

Axel Bergström,
Riksdagsman för Stockholm.